

Verantwoordelijke voedingswetenschappers

SANNE VAN DER MADE, LID NAV
PHD CANDIDATE NUTRIM SCHOOL FOR NUTRITION,
TOXICOLOGY AND METABOLISM
DEPARTMENT OF HUMAN BIOLOGY

Hoe ver gaat de verantwoordelijkheid van voedingswetenschappers in het vertalen van onderzoeksresultaten naar begrijpelijke taal voor niet-wetenschappers? Hoe vertaal je als

wetenschapper jouw resultaten, die wellicht haaks staan op resultaten van anderen, naar een geldige boodschap? Hoe komen tegenstrijdige onderzoeksresultaten over op niet-experts?

De geloofwaardigheid van de voedingswetenschappen is een hot topic en juist in deze context is het op een integere manier naar buiten brengen van onderzoeksresultaten buitengewoon belangrijk. Hierin is een belangrijke taak voor wetenschappers weggelegd. Een bevinding kan immers pas naar een advies worden vertaald wanneer meerdere studies de bevinding bevestigen. Niet alleen de manier waarop wetenschappers de resultaten naar buiten brengen is hier van belang, maar ook de wijze waarop de media met deze informatie omgaan, weegt mee in de vorming van de publieke opinie. Pakkende titels zijn onoverkomelijk voor de verkoop van een nieuwsblad, maar hierdoor kan de lezer op een verkeerd spoor worden gezet. Er wordt mijns inziens nogal wat gevraagd van de niet-inhoudskundigen, wanneer het op het lezen van een gezondheidsgerelateerd nieuwsbericht aankomt. In een recent stuk op Pubmed, waarnaar verwezen is in Voeding Nu,

wordt een aantal tips gegeven voor het lezen van 'gezondheidsnieuws'. Zo wordt van de lezer verwacht te bekijken of de beweringen in het artikel op degelijk wetenschappelijk onderzoek zijn gebaseerd. Hierbij moet worden gecheckt of het onderzoek in mensen, dan wel in dieren is gedaan, en of er een controlegroep aanwezig was, de grootte van de onderzoeksgroep moet in ogenschouw worden genomen, en *last but not least* moet de lezer controleren hoe het onderzoek is gefinancierd. Als wetenschappers zijn we op de hoogte van deze manier van beoordelen van een artikel, maar hoe kunnen we nu van de meeste Nederlanders verwachten van dit soort zaken op de hoogte te zijn?

Is het niet praktischer als (voedings)wetenschappers en wetenschapsjournalisten samenwerken om gezondheidsnieuws op een betrouwbare, voor de gemiddelde Nederlander, begrijpelijke manier naar buiten te brengen? Beide disciplines zullen moeten samenwerken om onderzoeksresultaten op een juiste manier te communiceren. Zeker wanneer het resultaten uit een gebied betreft waarin slechts enkele trials hebben plaatsgevonden.